

NOOIT MEER OORLOG !

Over het weidse landschap in de Ijzervlakte houdt de Ijzertoren een oogje in het zeil. Het monument werd gebouwd tussen de twee grote wereldoorlogen. De boodschap van deze toren staat te lezen op het fundament: 'Nooit meer oorlog!'. En om de boodschap kracht bij te zetten staat die te lezen in vier talen. Een eenzame toren in een weidse vlakte... Die een oogje in het zeil houdt... Over een wereld die hunkert naar vrede. Beeld van een droom die blijft leven in het hart van mensen.

11 november 1918

Op die dag – zondag is het juist honderd jaar geleden – werd na vier jaren gewelddadig oorlog voeren, een wapen-stilstand ondertekend. Na een oorlog waarin de hele wereld betrokken was werden de wapens tot zwijgen gebracht. Alleen bleef de echte vrede uit. DE wereld blijft wachten op vrede! Toch gaan we dit eeuwfeest niet zo maar laten voorbijgaan. Zondag, tijdens de eucharistieviering, gaan om 11 uur de klokken luiden. En dit niret alleen bij ons. Op vraag van onze bisschoppen gaan op 11 november om 11 uur de klokken van alle kerken van ons land luiden. Ze mogen galmen en klinken over een land dat hunkert naar vrede. Als een lied van vrede mogen wij ze horen. Mag het een uitnodiging zijn om zelf een vredeslied te zingen. Want de lieve vrede waar wij van dromen laat op zich wachten. En we weten het, vrede vraagt veel méér dan een 'wapenstilstand'. Dat ondervinden wij elke dag opnieuw in het samenleven met mensen. Zonder wapens is het niet altijd evident om verbondenheid sterker te maken, om met vergeving en barmhartigheid in het leven te staan. Zo is het nog moeilijker in die grote wereld, waar leiders in wapenhandel een economisch interessepunt in vinden. Is echte vrede nog wel mogelijk? Wie kan ons begeleiden op die weg naar vrede?

Getuigen als onze gids

In een wereld en samenleven waar velen 'meester' willen zijn, hebben we dringend 'getuigen' nodig. Meester-zijn over en zich meester maken, het is alles naar eigen hand willen zetten. Meesters gaan heersen. Dan worden anderen heel vlug concurrenten, en wordt de angst gevoeld. Getuigen breken de cirkel rond het eigen ik open. Ze gaan naar buiten om anderen onbevreesd en onbevangen te ontmoeten. Wat er leeft in hun hart, dat leven ze voor in woord en daad. Op de vragen van mensen geven ze geen antwoord met woorden en geleerde theorieën, maar met hun leven. Heel hun manier van zijn is een antwoord op de hunker van mensen. Zo iemand is die man uit Nazareth, Jezus. In al zijn ontmoetingen met mensen straalt Gods Liefde uit. Die Liefde die Hem bezielt. Die ons leert met andere en nieuwe ogen naar mensen te kijken. Onbevangen en onbevreesd. Om de ander te ontmoeten, als een broer, een zus, en tochtgenoot op je weg. Leren 'zien' wat er bij de ander leeft aan vreugde en zorgen, aan blijheid en angst, het maakt ons zo vrij. Dan wordt de ander geen vreemde of concurrent die ons angst inboezemt. Zo mag verbondenheid groeien, en de vrede, daar op die plaats waar we elkaar ontmoeten.

Die sympathieke Franciscus

Hoewel onze paus Franciscus een sympathieke herder is, heb ik het hier even over die Franciscus van Assisi. Die andere getuige, die gids die ons wil en kan begeleiden op onze vredesweg. Franciscus draagt zijn broeders op evangelisch te leven. En dat is leven naar het voorbeeld van Jezus. Franciscus was geen meester van het evangelie, maar getuige! Zo kon hij in zijn testament schrijven: 'God heeft mij geopenbaard elke mens te groeten met een woord van vrede'. Vandaar

kennen wij zijn bekende groet: 'Vrede en alle goeds'. Een groet en een wens, vanuit een hart dat vrede gevonden heeft. Een groet die hopelijk harten raakt, ons hart, om mensen van vrede te worden. Franciscus ziet het leven van mensen, hun hunker en verlangen. Hij ziet de ruzie tussen de bisschop en de burgemeester van Assisi. En hij komt niet met vredesonderhandelingen. Met zijn eigen leven wil hij hen tot voorbeeld zijn om de vrede te bewerken. Ook met ons leven kunnen wij getuigen zijn, vanuit een hart dat goedheid deelt met mensen.

Bid om vrede

Zondag gaan de klokken luiden, als vredesboodschappers. Een moment om te bidden voor vrede in onze grote wereld. Maar vooral vrede in het hart van mensen, in ons eigen hart. Alleen een hart dat vrede in zich draagt, kan vrede uitstralen. Mogen de woorden naar Franciscus van Assisi ons daarbij begeleiden:

Heer,

Maak mij tot een instrument van uw vrede.

Laat mij liefde brengen waar haat is,

eenheid waar mensen verdeeld zijn,

vergiffenis aan mensen die zwak zijn.

Laat mij hoop geven aan wie niet meer hoopt,

geloof aan wie twijfelt.

Laat mij licht brengen waar het duister is

en vreugde waar mensen bedroefd zijn.

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)